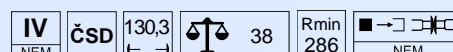

Modely osobního vozu Be „Rybák“ ve velikosti TT na trhu již nějakou dobu jsou. Nejstarší v podobě odlitků, později přišla firma Detail s leptanou stavebnicí s odlévanou střechou. Novinkou roku 2016 je lisovaná stavebnice od firmy SDV model, jejíž reálná podoba byla modelářům představena a nabídnuta pod katalogovým číslem 12028 na květnovém TT-víkendu v Pečkách. Nebudu zde rozebírat postup celé stavby, článek bude spíše jakýmsi celkovým pohledem na produkt. Subjektivně si dovoluji tvrdit, že se ve velikosti TT jedná o zatím nejlepší stavebnici toto vozu na trhu, aniž bych měl vůči předchozím dvěma modelům nějakou zášť. Je ještě relativně cenově dostupná a navíc velmi „user friendly“.

SDV model - kat. č. 12028

Provedení stavebnice

V klasické krabičce, v níž produkty tohoto výrobce kupujeme již nějaký čas, naleznete díly na kompletní provozuschopný model, tedy včetně plastových dvojkolí, závaží, kinematik i spřáhel. Jednotlivé díly jsou vylisovány z probarveného plastu, takže kdyby někdo nechtěl model barvit, vlastně ani nemusí. Nebude to sice ono, ale vůz bude zhruba v barvách, jaké má mít. Skříň zelená, střecha šedá, pojezd černý.

K dispozici je, vzhledem k tomu, že se jedná o osobní vůz, i vnitřní vybavení v podobě lavic a oddílů. Ty jsou z šedého plastu. Já na ně použil okrovou barvu jako imitaci fládrování. Nalepeny jsou na závaží, do vozu se poté vše vloží jako celek.

Velmi kladně hodnotím zasklení oken. Je provedeno obdobně jako u známých stavebnic „Dřeváků“ od LPH, tedy jednotlivé tabulky do každého okna, ovšem s tím rozdílem, že je již z výroby opatřeno precizním potiskem rámečků. Díky tomu modelářům odpadá jejich pracné a na přesnost náročné barvení, přičemž výsledek nemusí vždy vést ku spokojenosti. Mám s tím vlastní zkušenosti. Zde tedy jedno velké plus!

Pojezd vozu je ze spodní strany znázorněn celkem podrobně, včetně brzdového ústrojí a imitace otočných jednonápravových podvozků, pro tento vůz typických. Dolepují se rozsochy, bateriová skříň, trubka topení, dynamo a schůdky. U rozsoch jsem se zprvu trochu zalekl, neboť mám ve zvyku partie, u nichž je to možné, sestavovat nejprve nasucho, a teprve po odzkoušení je lepit. Rozsochy se však bez lepidla odmítaly do štěrbin bez použití větší síly nechat zasunout. Po nanesení lepidla, které plast mírně naruší, to jde již snadněji.

U čel modelu je příprava pro vložení kinematik. Tvarově samozřejmě odpovídá kinematikám SDV, ovšem lze použít i magnetickou kinematiku Peho bez nutnosti sebemenších úprav. Navíc jsou u čelníku rámu malé výstupky, které slouží jako dorazy. Odpadá tedy potřeba zkoušení a vyměřování pro zvolení správné polohy kinematiky. Výborný nápad.

V balení je přiložena planžeta s lepty. Prakticky všechny se týkají skříně, popřípadě střechy. Na rám nepatří žádný. Tentokrát již nejsou ve stavebnici leptaná ložiska. Výrobce zřejmě usoudil, že je využívá jen malé procento modelářů, proto je již nedodává. Já osobně používám ložiska Peho, do nichž vsazuji celokovová dvojkolí. Vůz jezdí výborně, ani plechové kolejivo s oblouky o poloměru 286 mm, je-li dobře položené a zachovalé, mu nečiní žádné problémy.

K aplikaci na skříň jsou dodávány žebříky, držáky návěstních svítilen (ty patří na čela střechy), přechodové můstky s dvířky, háky šroubovky, madla pod nárazníky a zábradlí ke schůdkům. Žebříky a držáky lze aplikovat dle zvolené předlohy. Ne na všech vozech a ve všech obdobích byly. Pro montáž žebříků jsou zevnitř čel dostatečně výrazně naznačeny otvory, které se v případě potřeby jednoduše provrtají skrz a vsadí se do nich patřičně naohýbané žebříky. Stejně tak se na skříň dosazují nárazníky. Velmi jednoduše se zasunou do připravených „trubek“, pro fixaci stačí minimum lepidla.

Výrobce nabízí také vnitřní osvětlení. K dispozici je jak analogové (12054), tak digitální provedení (12055). K jeho instalaci není nutno nic pájet. Jednoduše se umístí nad sedačky a na vodičích připravené kontakty se svedou k osičkám dvojkolí. Průchozí otvor je v podlaze naznačen, stačí provrtat. Je samozřejmě nutno dbát na správnou

orientaci dvojkolí a na to, aby nebyla oboustranně izolovaná. Deska plošného spoje je navržena tak, aby vůz překonal krátké výpadky napájení bez poblikávání. Vše podstatné je uvedeno v příbaleném návodu k použití. Obtisky jsou přiloženy v tradiční výborné kvalitě, zde není co kritizovat. Výrobce nabízí dvě různá čísla. V podobě obtisku je dodáván i černý pruh, který se aplikuje na spodní část skříně modelu a imituje bočnice rámu. Trochu jsem se obával, jestli se mi povede tak dlouhý obtisk dobře nanést, ale šlo to lépe, než jsem myslel. Potíže jsem měl spíše s popisky, které se na tento pruh následně dodatečně doplňují. I ty jsou v jednom kuse po celé délce bočnice a přiznám se, že s těmi jsem trochu bojoval. Chce to dost vody, aby se s proužkem dalo dostatečně dlouho manipulovat a usadit do správné polohy. Na druhém boku jsem si raději obtisk rozpůlil, což ničemu nevadí a manipulace je snazší. Před aplikací popisků je samozřejmě nutno fixovat černý pruh lakem, aby se znovu neodmočil.

Materiál, z něhož je stavebnice vyrobena, je možná trochu měkčí, ovšem to považuji spíše za výhodu, neboť se lépe opracovává. Rozhodně to nezpůsobuje žádnou újmu z hlediska zranitelnosti hotového modelu. S tímto materiálem jsme se již setkali u předchozích stavebnic. Kladně hodnotím i přítomnost dorazů a zámečků při spojování dílů. Modelář by se musel hodně snažit, aby se mu povedlo vůz zkompletovat špatně. Pochybnost jsem měl pouze u schůdků, z plánku není zcela jasné, zda patří zespodu, nebo z boku rámu. Ovšem jakási intuice mne navedla a zvolil jsem správnou variantu zespodu, což jsem si však ještě před lepením ověřil.

Nesmím také opomenout zmínit stopy po vyhazovačích. V tomto případě je vše jinak než dříve. Nalézají se na vnitřní straně stěn nad okny a jejich odstranění zabere pouze okamžik. Je nutno je ale odstranit i na oknech, jinak některá z nich nepůjdou do otvoru zasadit „nadoraz“. Zároveň je třeba při lepení oken dbát opatrnosti, po jejich obvodu je asi jen 1 mm místa pro lepidlo, takže je úkon náročnější na přesnost, aby lepidlo neulpělo tam, kde nemá. U záchodového a protilehlého okna jsem ještě přibrousil stranu, které dosedá do rohu skříně, jinak tam šla okna trochu natěsno. Na většině okenních tabulek je ještě patrná jakási slabá „rýha“. Ve skutečnosti je to technologická záležitost, jedná se o styk hmoty vzniklý při lisování, kdy hmota ve formě proudí ze dvou stran a v tomto místě se spojuje. Byť je to na fotografiích vidět, při běžném provozu prakticky ne. Navíc u dalších sérií by již problém měl být odstraněn.

Střecha na správně slepenou skříní pasuje velmi přesně. Osobně jsem ji lepil pouze na dvou bodech v polovině její délky na obou stranách. O to menší práci budu mít při případné demontáži z jakéhokoli důvodu (např. dosazení osvětlení). Otvory pro držáky svítilen jsem vrtal pomocí vrtáku o průměru 0,4 mm.

Závěr

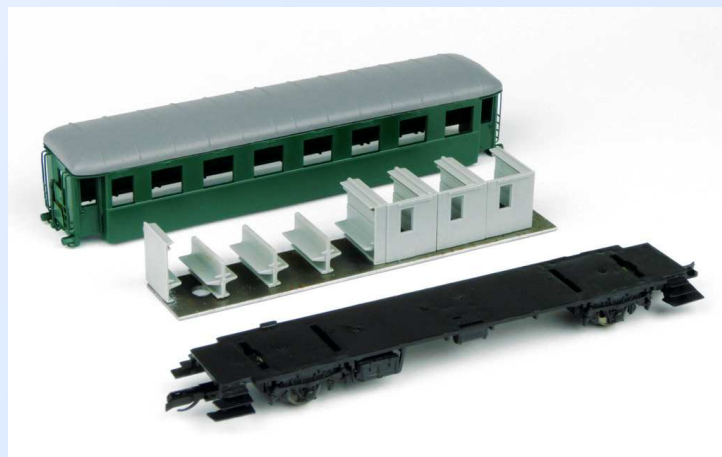
Jak bylo zmíněno v úvodních řádcích, stavebnice je velmi dobře promyšlená a nečihá v ní žádné nepříjemné překvapení. Drobnou rezervu má snad jen návod, který je prakticky jen obrázkový. Slovně je popsána pouze historie a provoz předlohy, samotná stavba nikoli. Ne že by se tak model nedal postavit, ale i přes platnost rčení, že obrázek vydá za tisíc slov, občas by se nějaké to drobné slovní upřesnění hodilo. Nepovažuji to však za nedostatek, spíše to vidím jako prostor pro zlepšení v budoucnu. Na druhou stranu je přirozené, že autor stavebnice nemůže předpokládat veškerá úskalí, která méně znalého modeláře mohou potkat. Mezery v návodech, často mnohem větší, jsou obecně celkem běžnou praxí u mnoha výrobců.

Vhodně zvolená předloha, relativně jednoduchá stavba, dostatečně kvalitní provedení za cenu do 500 Kč – to vše jsou pozitiva, díky nimž by se stavebnice mohla stát jakýmsi bestsellerem. Předloha brázdila celou naši republiku, takže se model hodí na československá kolejiště „všeho druhu“. A modeláři velikosti středu se navíc mohou těšit na další verze vozu, mimo jiné i služební.

OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

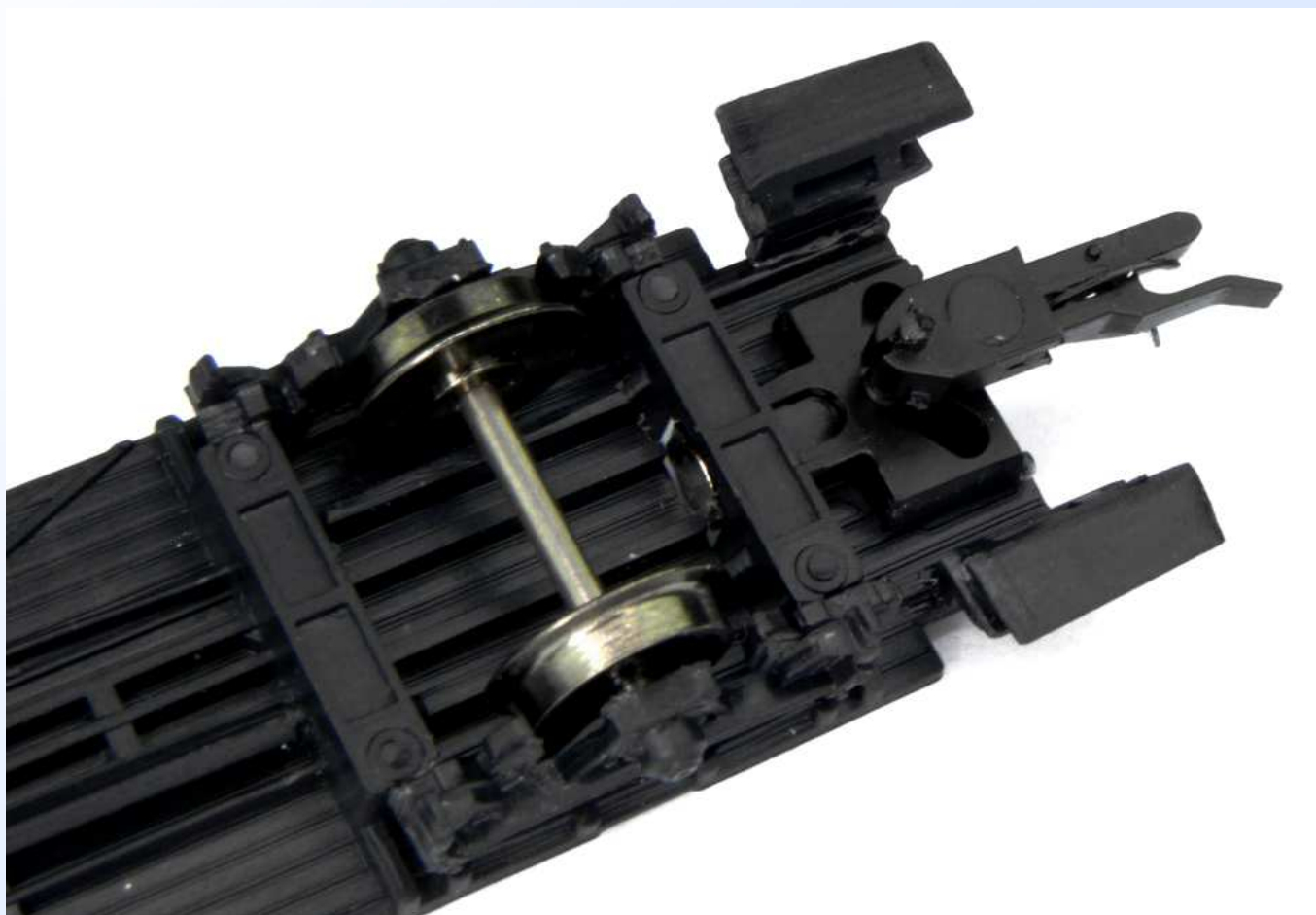
Obr. 1: Balení stavebnice.

Obr. 2: Částečně sestavený model s nastříkanou skříní.

Obr. 3: Spodek rámu vozu.

Obr. 4: Detail „podvozku“ a umístění kinematiky (zde kinematika Peho).

Obr. 5: Hotový model.

Obr. 6: Hotový model.

Obr. 7: Hotový model.